

תת"ע 10081/01 - מדינת ישראל נגד אובייצקי גל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 10081-01-19 מדינת ישראל ני' אובייצקי גל
תיק חיזוני: 90118401653

בפני כבוד השופט אור לרניר
מ雅思ימה
מדינת ישראל
נגד
אובייצקי גל
נאשמים

הכרעת דין

עלקב המצב, הדיון שהיה קבוע ליום 20.4.6 בוטל. במצב הדברים האמור, נוכח התוצאה אליה הגיעתי, לא מצאתי בזמן את הצדדים לדין נוספת כי אם ליתן את הכרעת הדין בהיעדרם.

בפתח הדברים, אני מוצא להודיע כי החלטתי לזכות את הנאשם מן המiosis לו.

נגד הנאשם הוגש כתוב אישום המיחס לו ביצוע עבירה בגין לתקנה 28(ב) לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961 - שימוש בטלפון ניד ללא דיבורית, וזאת לאחר שה הנאשם ביקש להישפט בגין הودעת קנס שקיבל לידיו.

מתעם המדינה העיד עד תביעה אחד בלבד, השוטר צבי חפץ (להלן: "השוטר").

מתעם ההגנה העידו הנאשם, חברו מר אביחי קסא וכן הוריו, ה"ה שלמה ואינה אובייצקי. בנוסף, הגיע הנאשם פירוט שיחות מחברת פלאפון (נ/1) צילום של מכשיר הטלפון שלו (נ/2), וסיכום טיעוני בכתב (נ/3).

בפני עדות ייחוד מתעם המ雅思ימה. כידוע חובה על בית המשפט להזהיר עצמו לפני שהוא מרשים על סמך עדות ייחוד, עובדה המלמדת על ספק מובנה באפשרות זאת והצורך בשכנוע מיוחד לשם הרשעה. במקרה זה, לאחר שבנתתי את עדותם של השוטר אל מול עדויות ידי ההגנה, לא שוכנעתי ברמה המספקת כי עדותו היחידה מצדיקה קביעה כי אשמו של הנאשם הוכחה מעבר לספק סביר ולפיכך אין לי אלא לזכות את הנאשם.

הדברים נכונים במיוחד שעיקר עדותם של השוטר מבוססת על כלל "הקפאת הזיכרה" וכן לו זיכרון ממש מהאירע עצמו. על מנת להתבסס על הרישום בדו"חות בלבד, חובה היא כי הדו"ח יהיה מפורט ככל האפשר ויכול את כל

הפרטים הרלבנטיים (ר' לדוגמה **עפ"ת 47113-12-17 חכמת ابو איוב**, שם זוכה המערער בין היתר מושום שהשופטים לא רשמו את מסטר הטלפון שלו בדו"ח).

התרשמות מעודות של השוטר כי מדובר בשוטר מקצועני ומהימן וכי רישום הדברים בדו"ח נעשה בצורה ברורה ומדויקת. יחד עם זאת, קיימים מספר פערים מינוריים, אשר כל אחד שלעצמם לא היה מצדיק את זיכוי של הנאשם אולם הצלרפו אותם יחד, אינם זניח-

1. ההבדל בין דבריו של השוטר לפיו היה מדובר בטלפון שחור אל מול התמונה שהוצאה נ/2- ובעניין זה אני מקבל את גרסת הנאשם ואבי Ci נ/2זה הטלפון שהוא ברשות הנאשם. אמנם קיימת מדבקה (מגנט) שחורה גדולה על גבי הטלפון אך עדין רובו בהיר ולא שחור. בעניין זה אצין כי השוטר כלל לא עומת עם התמונה נ/. אך עדין, מצאתי לקבל את גרסת הנאשם ואבי בעניין זה נכון התרשומות מעודות.

2. טענת הנאשם וחברו מר כסא, כי היה ברכב אדם נוסף, דבר שלא צוין בדו"ח. למרות שלא הובא האדם הנוסף לעדות, אני מקבל, ولو מחתמת הספק, את דבריהם של הנאשם ושל מר כסא בנושא.

3. טענת השוטר כי האדם הנוסף שהיה ברכב (קרי עד ההגנה מר כסא- א"ל), נרדם. כאמור בדו"ח ת/1, השוטר ציין כי האדם שישב ליד הנאשם, בעת הנסיעה "[ש]נרדם ברכב" (ת/1). עד ההגנה, אביחי כסא, מסר תיאור מפורט של המקרה, לא נחקר כלל בנושא זה והדבר לא הוטח בפניו, עובדה שיש בה כדי לחזק את גרסתו ולהטיל ספק בגרסה השוטר כי הוא נרדם.

4. פער הזמן- השוטר טען כי העבירה בוצעה בשעה 15:06. פلت התקורתה נ/1 מלמד כי הנאשם התקשר לאמנו בשעה 12:57:06 ולאחר מכן בשעה 06:20:52. אמנם, הדבר אינו מתישב עם גרסתו של הנאשם כי נעצר בשעה 15:41, אך אין בכך כדי לסתור את גרסתו של הנאשם ואת גרסת אמו, הגב' אינה אובייצקי, כי הנאשם התקשר אליה כשתפה ולאחר מכן התקשר אליו בשנית כדי לספר שקיבל את הדו"ח. דברים אשר חזקו אף בעדותו של עד ההגנה אביחי כסא (עמ' 9 ש' 21-24).

בנוספ', מצאתי כי גרסאות עדי ההגנה לא נסתרו באופן המצדיק דחייתן וקביעת כי אין בהן אמת.

עדותם של הנאשם לא הייתה מושלמת, אך ידוע אין חובה עליו להוכיח את גרסתו ודוי אם יש בגרסהו כדי להטיל ספק סביר בראיות התביעה. לא מצאתי בפער שיש בגרסהו לגבי לוחות הזמן כדי להצדיק דחיית גרסתו במלואה, ומעבר לפער זה לא מצאתי סתיירות נוספת בגרסהו או בין גרסתו לגרסה עדי ההגנה, בטח ולא ככל הירודות לשורשו של עניין.

כך הדבר גם לגבי גרסתו של עד ההגנה אביחי כסא, אשר לעיתים נדמה כי توאה עם גרסת הנאשם מראש (כך לגבי שעת העצירה והפעלת הויז'). להתרשותם, עיקר גרסתו של מר כסא, לפיו הטלפון של הנאשם היה במתќן ולא בידיו, לא נסתה, כמו גם דבריו בעניין הנוסף הנוסף. זאת, בנוסף למשקל הראייתי שיש לתת להימנעות המאשינה מהטהיה בפניו כי כלל לא היה עד למקרה כגון שלפי טענת השוטר נרדם ברכב.

עוד אצין כי עדותו של מר שלמה אובייצקי, רובה ככולה נסוב על סמך מה ששמע מဆתו באותו בוקר ולכן אמנם בטעמי, תוכן השיחה או לבשו של הנאשם אינם קבילים, מפאת היותם מפי השמעה. יחד עם זאת, אני מקבל את דבריו, שלא נסתורו, באשר לטלפון עצמו, שהוא זה המתועד בת/2.

גם לעדותה של הגבי אינה אובייצקי, אין תרומה מלאה לזרת המחלוקת, שכן היא נסובה בעיקר על דברים שמסר לה הנאשם בשיחת הטלפון ולפיכך אינם קבילים. יחד עם זאת, יש בדבריה כדי לחזק את גרסתו של הנאשם כי היו שתי שיחות אליה, שתיהן לאחר עצירתו של הנאשם.

לא מצאתי כי פולט התקשות (נ/1), יכול להוביל להעדפה ברורה של גרסה אחת על פני רעותה. כאמור לעיל, מצאתי לקבל את גרסתו של הנאשם לפיה השיחה ראשונית לאמו הייתה לאחר עצירתו ולפניה לא מתועדת שיחת טלפון בכל הפלט (שមתחילה משעה 00:00 של אותו יום). יחד עם זאת, אין בעצם הידר תיעוד של שיחה כדי לשולח את גרסת השוטר.

מעבר לעובדה כי אין צורך להוכיח את עצם השיחהDOI בהחזקת הטלפון בידי כדי לבסס את כל יסודות העבירה (ר' **רע"פ 16/2020 ברוך בן יוסף נ' מדינת ישראל [24.4.18], עפ"ת 19-12-59264-12-20 ב' ולפה [11.12.20]**), ועוד),cidou, הטלפונים הנידים של היום לא משמשים רק לשיחות ושיחות אף לא נערכות רק דרך הטלפון אלא גם דרך שימושים שונים. מהבחן האמורה, ניתן היה לטעון כי תיעוד תקשורת נתונים בטלפון של הנאשם, המלמדת על שימוש בשני יישומים שונים טרם עצירתו (קרי, לפני השיחה לאמו), יכול לתמוך בגרסה השוטר, אך מה עבר השני יכול גם להתיישב עם טענת הנאשם ועד ההגנה כסא כי יישומון הווי עבד ביחיד יישומון מזיקה כלשהוא.

마וחר ואין בפלט התקשות כדי לסייע בהכרעה בין גרסאות הצדדים, נותרו עדויות העדים והתרשומות הישרה מהם ובענין זה, על אף התלבבות ועל אף התרשומות כי מהימנותו של השוטר עדיפה על פני זו של הנאשם ושל עד ההגנה, אין מדובר בהכרעה ברורה או הגעה לסקירה ראייתית הנדרש לשם הרשעה .

בסיומו של יום, לאחר שעינתי ושבתי ועינתי בעדויות הצדדים ובראיות שהוצגו בפני, נותר בלבבי ספק באשר לאש灭תו של הנאשם, אשר גם אם הינו קל עדין הוא בוגדר הספק הסביר .

לאור האמור, אני מזוכה את הנאשם מהמייחס לו.

זכות ערעור כחוק.

המצוירות תשליך עותק מהכרעת הדין לצדים.

ניתנה היום, ט"ו אייר תש"פ, 09 Mai 2020, בהעדר הצדדים.

